

USTAWA

z dnia 27 lipca 1990 r.

o zmianie ustawy o zatrudnieniu.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 i z 1990 r. Nr 9, poz. 57) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i nowy ust. 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu z dniem zarejestrowania, jeżeli:

- 1) nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji przyuczenia do zawodu lub przekwalifikowania, skierowania do prac interwencyjnych lub na utworzone dodatkowe miejsce pracy oraz
- 2) w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania pozostawał w stosunku pracy co najmniej 180 dni lub podlegał ubezpieczeniu społecznemu z tytułu innej działalności przez okres co najmniej 180 dni.

2. Warunku określonego w ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do bezrobotnych:

- 1) z którymi rozwiązano stosunek pracy w trybie i na zasadach ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298),
- 2) do ukończenia 18 roku życia,
- 3) absolwentów,
- 4) którzy są jedynymi żywicielami rodziny lub utracili swojego żywiciela w okresie 12 miesięcy wymienionym w ust. 1 pkt 2,
- 5) osób zwolnionych z zasadniczej albo okresowej służby wojskowej, służby wojskowej pełnionej w charakterze kandydata na żołnierza zawodowego, przeszkolenia wojskowego absolwentów szkół wyższych, zasadniczej służby w obronie cywilnej lub służby zastępczej — zarejestrowanych jako bezrobotne w okresie 3 miesięcy po zwolnieniu ze służby,

- 6) osób po urlopiach wychowawczych,
  - 7) osób, u których ustało prawo do świadczeń rentowych,
  - 8) których współmałżonek pobiera zasiłek dla bezrobotnych,
  - 9) osób zwolnionych z zakładów karnych, zarejestrowanych jako bezrobotne w okresie 3 miesięcy po zwolnieniu z zakładu,
  - 10) których poprzedni okres zatrudnienia wynosił dla mężczyzn co najmniej 20 lat, a dla kobiet 15 lat.”
- b) dotychczasowy ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 3,
c) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 4 i brzmienie:
- „4. Zasiłek nie może być niższy od 95% najniższego wynagrodzenia i przekraczać przeciętnego wynagrodzenia.”
- d) dotychczasowy ust. 4 skreśla się,
e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bezrobotnym:

- 1) podlegającym ubezpieczeniu społecznemu z tytułu innej działalności przez okres co najmniej 180 dni poprzedzających dzień zarejestrowania zasiłek ustala się od dochodu stanowiącego podstawę obliczenia składki ubezpieczeniowej, a gdy to nie jest możliwe — od przeciętnego wynagrodzenia, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4,
- 2) do ukończenia 18 roku życia przysługuje zasiłek w wysokości 95% najniższego wynagrodzenia,

- 3) absolwentom przez okres 6 miesięcy przysługuje zasiłek w wysokości:
  - 125% najniższego wynagrodzenia — absolwentom szkół wyższych,
  - 110% najniższego wynagrodzenia — absolwentom szkół zawodowych,
  - 110% najniższego wynagrodzenia — absolwentom szkół ogólnokształcących;
 po upływie 6 miesięcy zasiłek przysługuje w wysokości 95% najniższego wynagrodzenia,
- 4) wymienionym w ust. 2 pkt 4, 5, 6, 8, 9 i 10 zasiłek przysługuje w wysokości 95% najniższego wynagrodzenia,
- 5) którym ustało prawo do świadczeń rentowych przysługuje zasiłek obliczony od renty za miesiąc poprzedzający rejestrację, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.”

Art. 2. 1. Zasiłki przyznane bezrobotnym na mocy dotychczasowych przepisów, którzy nie spełniają warunków określonych w art. 1 lit. a) niniejszej ustawy, wypłaca się na dotychczasowych zasadach przez okres do 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, chyba że zajdą wcześniej okoliczności powodujące ich utratę.

2. Zasiłki, o których mowa w ust. 1, nie podlegają podwyższeniu w przypadku zmiany wysokości najniższego i przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1990 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*